

Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

► B

DERDE RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 mei 1990

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven

(90/232/EEG)

(PB L 129 van 19.5.1990, blz. 33)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005	L 149	14	11.6.2005

DERDE RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 14 mei 1990

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven

(90/232/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 72/166/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 84/5/EEG ⁽⁵⁾, bepalingen heeft aangenomen tot onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid;

Overwegende dat in artikel 3 van Richtlijn 72/166/EEG aan iedere Lid-Staat de verplichting wordt opgelegd de nodige maatregelen te treffen opdat de wettelijke aansprakelijkheid met betrekking tot de deelneming aan het verkeer van voertuigen die gewoonlijk op zijn grondgebied zijn gestald, door een verzekering is gedekt; dat de dekking van de schade en de voorwaarden van deze verzekering in het kader van deze maatregelen dienden te worden vastgesteld;

Overwegende dat bij Richtlijn 84/5/EEG, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, de verschillen tussen de Lid-Staten in omvang en inhoud van de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering in aanzienlijke mate zijn verminderd; dat er evenwel nog steeds aanzienlijke verschillen in de omvang van de door de verzekering verstrekte dekking bestaan;

Overwegende dat ervoor dient te worden gezorgd dat slachtoffers van ongevallen met motorrijtuigen een vergelijkbare behandeling krijgen, ongeacht de plaats in de Gemeenschap waar het ongeval zich heeft voorgedaan;

Overwegende dat er met name in sommige Lid-Staten leemten zijn in de dekking van de inzittenden van een motorrijtuig door de verplichte verzekering; dat ter bescherming van deze bijzonder kwetsbare categorie potentiële slachtoffers, die leemten moeten worden aangevuld;

Overwegende dat iedere onzekerheid ten aanzien van toepassing van artikel 3, lid 2, eerste streepje, van Richtlijn 72/166/EEG moet worden weggenomen; dat een verplichte motorrijtuigenverzekering het gehele grondgebied van de Gemeenschap moet bestrijken;

Overwegende dat in het belang van de verzekerde voorts elke polis tegen betaling van één enkele premie in elke Lid-Staat de door diens wet voorgeschreven dekking moet verschaffen, dan wel de dekking die wettelijk is voorgeschreven in de Lid-Staat waar het voertuig gewoonlijk is gestald, indien laatstgenoemde dekking hoger is;

⁽¹⁾ PB nr. C 16 van 20. 1. 1989, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 304 van 4. 12. 1989, blz. 41, en
PB nr. C 113 van 7. 5. 1990.

⁽³⁾ PB nr. C 159 van 26. 6. 1989, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB nr. L 103 van 2. 5. 1972, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 8 van 11. 1. 1984, blz. 17.

▼B

Overwegende dat elke Lid-Staat krachtens artikel 1, lid 4, van Richtlijn 84/5/EEG verplicht is een orgaan in te stellen of te erkennen dat tot taak heeft de slachtoffers van ongevallen die zijn veroorzaakt door niet-geïdentificeerde of niet-verzekerde voertuigen te vergoeden; dat die bepaling evenwel geen afbreuk doet aan het recht van de Lid-Staten om de tussenkomst van dit orgaan al dan niet een subsidiair karakter te verlenen;

Overwegende evenwel dat het slachtoffer van een door een niet-verzekerd voertuig veroorzaakt ongeval in sommige Lid-Staten moet bewijzen dat diegene die aansprakelijk is geen schadevergoeding kan of wil betalen, alvorens hij bij het orgaan een verzoek tot schadevergoeding kan indienen; dat het orgaan beter dan het slachtoffer in staat is verhaal te nemen op degene die aansprakelijk is; dat derhalve dient te worden voorkomen dat dit orgaan kan eisen dat het slachtoffer voor het verkrijgen van schadevergoeding aantoont dat de veroorzaker van het ongeval niet kan of niet wil betalen;

Overwegende dat de Lid-Staten, ten einde vertraging bij de uitkering van schadevergoeding aan het slachtoffer te voorkomen, bij een geschil tussen bovengenoemd orgaan en een verzekeraar van wettelijke aansprakelijkheid over de vraag wie van hen het slachtoffer van een ongeval moet vergoeden, ervoor moeten zorgen dat wordt bepaald welke partij de schade van het slachtoffer in eerste instantie, in afwachting van de beslechting van het geschil, moet vergoeden;

Overwegende dat verkeersslachtoffers soms moeilijkheden ondervinden bij het identificeren van de verzekeringsonderneming die de wettelijke aansprakelijkheid dekt ingevolge het gebruik van een motorrijtuig dat betrokken is bij een ongeval; dat de Lid-Staten, ter behartiging van de belangen van dergelijke slachtoffers, de nodige maatregelen dienen te nemen ten einde er zorg voor te dragen dat dergelijke inlichtingen zo snel mogelijk ter beschikking staan;

Overwegende dat, gelet op alle bovenstaande overwegingen, de twee voorgaande richtlijnen betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid voor motorrijtuigen op uniforme wijze dienen te worden aangevuld;

Overwegende dat door deze aanvulling, die tot gevolg heeft dat verzekerden en slachtoffers van ongevallen beter worden beschermd, het overschrijden van de binnengrenzen van de Gemeenschap en dus de instelling en de werking van de interne markt nog verder zullen worden vergemakkelijkt; dat derhalve dient te worden uitgegaan van een hoog niveau van bescherming van de consument;

Overwegende dat krachtens artikel 8 C van het Verdrag rekening dient te worden gehouden met de inspanning die een aantal volkshuishoudingen met verschillen in ontwikkeling zich moeten getroosten; dat derhalve voor sommige Lid-Staten een overgangsregeling moet worden ingesteld, zodat een aantal bepalingen van de onderhavige richtlijn geleidelijk kunnen worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onverminderd artikel 2, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 84/5/EEG, dekt de in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering de aansprakelijkheid voor lichamelijk letsel van de inzittenden van een voertuig, met uitzondering van de bestuurder, ten gevolge van de deelneming van dat voertuig aan het verkeer.

▼M1

De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat alle wettelijke bepalingen of contractuele clausules in een verzekeringspolis op grond waarvan een inzittende wordt uitgesloten van een dergelijke dekking omdat hij wist of had moeten weten dat de bestuurder ten tijde van het ongeval onder invloed van alcohol of van enige andere bedwelmende stof verkeerde, geacht worden niet te gelden inzake vorderingen van deze inzittende.

▼B

In deze richtlijn wordt onder „voertuig” verstaan een voertuig in de zin van artikel 1 van Richtlijn 72/166/EEG.

▼M1*Artikel 1 bis*

De in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering dekt lichamelijk letsel en materiële schade, geleden door voetgangers, fietsers en andere niet-gemotoriseerde weggebruikers die, als gevolg van een ongeval waarbij een motorvoertuig is betrokken, recht hebben op een vergoeding uit hoofde van het nationale burgerlijk recht. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de wettelijke aansprakelijkheid, noch aan het bedrag van de schade.

▼B*Artikel 2*

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat alle polissen in het kader van de verplichte wettelijke-aansprakelijkheidsverzekering met betrekking tot de deelneming van voertuigen aan het verkeer:

▼M1

— tegen betaling van één enkele premie en gedurende de gehele looptijd van de overeenkomst dekking verschaffen voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap, met inbegrip van de perioden waarin het voertuig zich, gedurende de looptijd van de overeenkomst, in een andere lidstaat bevindt, en

▼B

— tegen betaling van diezelfde premie, in elke Lid-Staat de bij diens wet voorgeschreven dekking verschaffen, dan wel de dekking die wettelijk is voorgeschreven in de Lid-Staat waar het voertuig gewoonlijk is gestald, indien laatstgenoemde dekking hoger is.

Artikel 3

Aan artikel 1, lid 4, eerste alinea, van Richtlijn 84/5/EEG wordt de volgende zin toegevoegd:

„De Lid-Staten mogen het orgaan echter niet toestaan de uitkering van de vergoeding afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat het slachtoffer op enigerlei wijze aantoon dat degene die aansprakelijk is niet kan of niet wil betalen.”.

Artikel 4

Voor gevallen waarin tussen het in artikel 1, lid 4, van Richtlijn 84/5/EEG bedoelde orgaan en een wettelijke-aansprakelijkheidsverzekeraar onenigheid bestaat over de vraag wie van deze partijen het slachtoffer moet vergoeden, treffen de Lid-Staten passende maatregelen om te bepalen welke partij de schade van het slachtoffer in eerste instantie terstond moet vergoeden.

Indien uiteindelijk wordt besloten dat de andere partij de vergoeding of een gedeelte daarvan had moeten betalen, betaalt deze een overeenkomstig bedrag terug aan de partij die reeds heeft betaald.

▼M1*Artikel 4 bis*

1. In afwijking van artikel 2, punt d), tweede streepje, van Richtlijn 88/357/EEG ⁽¹⁾ wordt, wanneer een voertuig vanuit een lidstaat naar een andere lidstaat wordt verzonden, de lidstaat van

⁽¹⁾ Tweede Richtlijn 88/357/EEG van de Raad van 22 juni 1988 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, tot vaststelling van bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten (PB L 172 van 4.7.1988, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 181 van 20.7.2000, blz. 65).

▼M1

bestemming, vanaf de aanvaarding van de levering door de koper, gedurende een periode van dertig dagen beschouwd als de lidstaat waar het risico is gelegen, zelfs indien het voertuig in de lidstaat van bestemming niet officieel is geregistreerd.

2. Wanneer het voertuig gedurende de in lid 1 van dit artikel genoemde periode bij een ongeval betrokken raakt zonder dat het verzekerd is, is het in artikel 1, lid 4, van Richtlijn 84/5/EEG bedoelde orgaan in de lidstaat van bestemming gehouden tot de in artikel 1 van genoemde richtlijn bepaalde schadevergoeding.

Artikel 4 ter

De lidstaten dragen er zorg voor dat de verzekeringnemer te allen tijde het recht heeft een verklaring te vragen betreffende de schadevorderingen die derden gedurende ten minste de laatste vijf jaar van de looptijd van de overeenkomst ten aanzien van het of de door de verzekeringsovereenkomst gedekte voertuig of voertuigen hebben ingediend, of een verklaring betreffende het ontbreken van dergelijke vorderingen. De verzekeringsonderneming dan wel een instantie die door een lidstaat is aangewezen om verplichte verzekeringen aan te bieden of dergelijke verklaringen te verstrekken, verstrekt de verzekeringnemer deze verklaring binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de indiening van het verzoek.

Artikel 4 quater

Verzekeringsondernemingen mogen met betrekking tot de in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering tegenover de benadeelde van een ongeval geen franchise invoeren.

Artikel 4 quinquies

De lidstaten dragen er zorg voor dat personen die materiële schade of lichamelijk letsel hebben geleden welke is veroorzaakt door een voertuig dat door een in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering is gedekt, tegen de verzekeringsonderneming van de wettelijk aansprakelijke partij een rechtstreekse vordering kunnen instellen.

Artikel 4 sexies

De lidstaten stellen de in artikel 4, lid 6, van Richtlijn 2000/26/EG ⁽¹⁾ omschreven procedure vast voor de afdoening van vorderingen als gevolg van een ongeval, veroorzaakt door een voertuig dat door de in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering is gedekt.

Ten aanzien van ongevallen die aan de hand van het in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde systeem van nationale bureaus van verzekeraars kunnen worden afgewikkeld, stellen de lidstaten eveneens de in artikel 4, lid 6, van Richtlijn 2000/26/EG omschreven procedure vast. Voor de toepassing van die procedure worden onder verzekeringsondernemingen verstaan, de nationale bureaus van verzekeraars in de zin van artikel 1, punt 3, van Richtlijn 72/166/EEG.

▼B*Artikel 5***▼M1**

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 2000/26/EG opgerichte of erkende informatiecentra, onverminderd hun verplichtingen ingevolge genoemde richtlijn, de in dat artikel bedoelde informatie verstrekken aan alle personen die zijn

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 mei 2000 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 181 van 20.7.2000, blz. 65).

▼M1

betrokken bij een verkeersongeval veroorzaakt door een voertuig dat door een in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG bedoelde verzekering is gedekt.

▼B

2. De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 1995 aan het Europese Parlement en de Raad verslag uit over de tenuitvoerlegging van lid 1.

In voorkomend geval dient de Commissie passende voorstellen in bij de Raad.

Artikel 6

1. De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. In afwijking van lid 1:

- krijgen de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek tot en met 31 december 1995 de tijd om aan de artikelen 1 en 2 te voldoen,
- krijgt Ierland tot en met 31 december 1998 de tijd om aan artikel 1 te voldoen wat duopassagiers op motorfietsen betreft, en tot en met 31 december 1995 om aan artikel 1 te voldoen wat de overige voertuigen betreft, alsmede om aan artikel 2 te voldoen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.